

Uvodnik

Uvodnik

Dragi čitatelji,

sigurno ste primijetili kako je *Miš* uredan u izlaženju. Trudimo se svaki broj dovršiti na vrijeme. A evo, ovaj malo kasni. Razlog je sasvim jednostavan. *Uхватило* me na razne načine. Najprije sam ostao bez glasa. Odmah sam se sjetio jednog sjajnog gospodina s kojim se moj životni put križao na razne načine. Predavao mi je godinu dana metodiku, mojoj je supruzi bio profesor u zagrebačkoj *Devetoj*, a jedno smo kratko vrijeme radili zajedno u *Prvoj*. A znali smo se sresti i na Sljemenu kamo je do poznih godina odlazio sa svojim biranim purgerskim društvom. Bio je profesor kakvog svi zamišljamo, kakvim priželjkujemo biti i sami. Ugladen, fin, smiren, široko obrazovan, odličan učitelj. To vam je jedan od onih profesora *stare garde* koje ste mogli slati u zamjenu kad bi se razbolio, primjerice, profesor latinskog jezika. A siguran sam kako će nekima od vas, dragi čitatelji, biti dovoljno i njegovo ime – profesor Jakov Martak. Zašto ga se baš sada sjetih? Jednom mi je onako, na uho, rekao: “*Mladi kolega, ako vidite da je profesor ostao bez glasa, ili ako su mu ruke nakon svakog sata bijele do lakata, e to nije dobar znak. S njegovom nastavom nešto ne štima.*” A to vam je bilo prije možda i 35 godina.

Tek sam naštimao glasnice, kad ono uhvatilo me u križima. Pa se spustilo do kuka, pa u nogu. . . boli li boli. Sve čekam i javljam u školu: “*Sutra neću doći. . .*” I muka mi. Izje-

dam se živ. Pa planirao sam ovo, pa ono. Pa propast će mi sutra blok sat u drugom, pa što će biti s maturantima. . . I sve se tako žderem.

Nazove me prijatelj pa mu se potužim. “*Ma baš te briga, neće škola propasti?*”

Čovjek ne razumije. Ali vi me razumijete. Jer svi smo, da prostite, jednako *munjeni*.

Taj moj prijatelj dabome da nema ovakvih problema. Ima zdrave glasnice, dapače. A kičma mu ravna od tenisa i skijanja za koje si svake godine *uzme* još i koji dan bolovanja.

Moram biti kratak, zbog broja stranica. Ali ovo moram napisati. Ove se godine po prvi put krenulo s natjecanjima srednjoškolaca na dvije razine, zahtjevnijom A manje zahtjevnom B. Prve su reakcije vrlo povoljne. No jedan nam kolega javlja, kako su u njegovu *Malom mistu* slabo informirani nastavnici natjecateljima podijelili zadatke tako da je jedan u klupi dobio grupu A, drugi B. Kao, da ne rješavaju iste zadatke, da ne prepisuju. *Ma ote spat!*

E, da su čitali *Miš* ne bi im se to dogodilo.

Srdačno vaš

Pravin Dale